

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Ivanić Grad, Športska 2

Poslovni broj: 20 Pr-8/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu, po sucu tog suda Nenadu Tudoru kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Daria Vučića iz Sinja, Glavice, OIB 67472555749, zastupanog po punomoćniku Sanji Radolović Kuprešak, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, iz Zagreba, OIB 52634238587, zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu iz Velike Gorice, Građansko-upravni odjel, po zamjeniku Općinskog državnog odvjetnika Krešimiru Balogu, radi isplate, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 18. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, njegovog punomoćnika i zakonskog zastupnika tuženice, temeljem čl. 335 Zakona o parničnom postupku, 29. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj - Ministarstvu obrane, OIB 52634238587 da tužitelju Dariu Vučiću, Glavice, Sinj, OIB 67472555749, na ime naknade za dva slobodna dana za rad na izdvojenom objektu isplati iznos od 2.416,27 EUR bruto uvećan za iznos zakonskih zateznih kamata osim na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći, i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a od 01. kolovoza 2015. g. do 31. 12. 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za

tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa šroizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana:

na iznos od 90,78 EUR od 16.01.2015 g. pa do isplate
na iznos od 142,35 EUR od 16.02.2015 g. pa do isplate
na iznos od 157,30 EUR od 16.03.2015 g. pa do isplate
na iznos od 190,67 EUR od 16.04.2015 g. pa do isplate
na iznos od 95,33 EUR od 16.05.2015 g. pa do isplate
na iznos od 99,88 EUR od 16.06.2015 g. pa do isplate
na iznos od 190,67 EUR od 16.07.2015 g. pa do isplate
na iznos od 47,67 EUR od 16.10.2015 g. pa do isplate
na iznos od 143,00 EUR od 16.11.2015 g. pa do isplate
na iznos od 91,19 EUR od 16.01.2016 g. pa do isplate
na iznos od 99,88 EUR od 16.02.2016 g. pa do isplate
na iznos od 91,61 EUR od 16.03.2016 g. pa do isplate
na iznos od 191,54 EUR od 16.05.2016 g. pa do isplate
na iznos od 95,77 EUR od 16.06.2016 g. pa do isplate
na iznos od 200,66 EUR od 16.07.2016 g. pa do isplate
na iznos od 95,77 EUR od 16.09.2016 g. pa do isplate
na iznos od 200,66 EUR od 16.10.2016 g. pa do isplate
na iznos od 95,77 EUR od 16.11.2016 g. pa do isplate
na iznos od 95,77 EUR od 16.12.2016 g. pa do isplate.

Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj - Ministarstvu obrane, OIB 52634238587 da tužitelju Dariu Vučiću, Glavice, Sinj, OIB 67472555749, na ime naknade za neiskorištenu dnevnu stanku isplati iznos od 1.819,44 EUR bruto uvećan za iznos zakonskih zateznih kamata osim na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći, i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a od 01. kolovoza 2015. g. do 31. 12. 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa šroizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana:

na iznos od 78,43 EUR od 16.12.2011 g. pa do isplate
na iznos od 78,43 EUR od 16.01.2012 g. pa do isplate
na iznos od 44,24 EUR od 16.02.2012 g. pa do isplate
na iznos od 72,73 EUR od 16.03.2012 g. pa do isplate
na iznos od 82,55 EUR od 16.04.2012 g. pa do isplate
na iznos od 17,39 EUR od 16.05.2012 g. pa do isplate
na iznos od 38,10 EUR od 16.06.2012 g. pa do isplate
na iznos od 92,76 EUR od 16.08.2012 g. pa do isplate
na iznos od 53,34 EUR od 16.09.2012 g. pa do isplate
na iznos od 92,76 EUR od 16.10.2012 g. pa do isplate
na iznos od 48,49 EUR od 16.11.2012 g. pa do isplate
na iznos od 44,45 EUR od 16.12.2012 g. pa do isplate
na iznos od 57,98 EUR od 16.02.2013 g. pa do isplate
na iznos od 90,93 EUR od 16.03.2013 g. pa do isplate
na iznos od 49,48 EUR od 16.04.2013 g. pa do isplate
na iznos od 94,47 EUR od 16.05.2013 g. pa do isplate
na iznos od 103,92 EUR od 16.07.2013 g. pa do isplate
na iznos od 45,18 EUR od 16.08.2013 g. pa do isplate
na iznos od 82,66 EUR od 16.09.2013 g. pa do isplate
na iznos od 12,37 EUR od 16.10.2013 g. pa do isplate
na iznos od 28,24 EUR od 16.11.2013 g. pa do isplate
na iznos od 68,04 EUR od 16.12.2013 g. pa do isplate
na iznos od 69,43 EUR od 16.01.2014 g. pa do isplate
na iznos od 78,48 EUR od 16.02.2014 g. pa do isplate
na iznos od 48,82 EUR od 16.03.2014 g. pa do isplate
na iznos od 106,28 EUR od 16.04.2014 g. pa do isplate
na iznos od 50,72 EUR od 16.05.2014 g. pa do isplate
na iznos od 88,77 EUR od 16.06.2014 g. pa do isplate

te da tužitelju namiri parnični trošak od presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.“

II Nalaže se tužitelju tužitelju Dariu Vučiću, Glavice, Sinj, OIB 67472555749, da u roku od 15 dana tuženici Republici Hrvatskoj, Ministarstvu obrane, OIB 52634238587, naknadi trošak postupka u iznosu od 9.625,00 EUR.

Obrazloženje

1.1 Tužitelj Dario Vučić podnio je u ovom radnom sporu tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstva obrane, te u tužbi navodi da je kao djelatna vojna osoba zaposlen kod tuženika sa sjedištem zapovjedništva ustrojstvene jedinice u Velikoj Buni, s redovnim radnim vremenom u trajanju od 40 sati tjedno, ali po zapovjedi i dulje od toga. Zbog takvog radnog vremena drži da mu prema odredbama čl. III Odluke o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12) pripada pravo na proporcionalno uvećani dnevni odmor u trajanju od 60 minuta. Kako mu tuženica takav dnevni odmor nije osigurala, tužitelj potražuje novčanu naknadu za neiskorišteni dnevni odmor u utuženom razdoblju, za dane kada je radno vrijeme trajalo dulje od 8 sati dnevno.

Dalje, tužitelj ističe da je radio na terenu, ali mu tuženica nije isplaćivala niti dnevnice niti terenski dodatak sukladno činu.

1.2 Tužitelj zatim opisuje svoj režim rada u aktivnom dežurstvu kao dežurstva u neprekidnom trajanju od sedam dana, i to 24 sata dnevno, pri čemu kroz sedam dana ne smije napuštati mjesto rada odnosno dežurstva. Nakon takvog radnog angažmana tužitelj je koristio kontinuirano sedam slobodnih dana. Međutim, tužitelj tvrdi da je na opisani način u razdoblju od 21. prosinca 2011. do 30. svibnja 2014. stvarno koristio pet slobodnih dana, jer je u spomenutih sedam slobodnih dana tuženica uvijek uračunavala subotu i nedjelju, što su prema propisu neradni dani. Zbog toga tužitelj potražuje naknadu za ove subote i nedjelje. Pored toga, obzirom na opisani režim rada, tužitelj potražuje i naknadu za aktivno dežurstvo odnosno 16 sati dežurstva i 8 sati odmora.

1.3 Dalje, temeljem čl. XVIII i čl. XII st. 2. Odluke o rasporedu radnog vremena koja je stupila na snagu 1. lipnja 2014. kojim je utvrđeno da dežurstvo djelatnih vojnih osoba traje neprekidno 24 sata, i da se djelatna vojna osoba koja obavlja takvo dežurstvo oslobađa svih obveza slijedeći radni dan, tužitelj potražuje naknadu za neiskorištenih dva dana slobodna od svih obveza. Ovo stoga što je opisano sedmodnevno dežurstvo obavljao dva puta mjesečno.

1.4 I na koncu, tužitelj navodi da je njegovo prebivalište u Sinju, pa zbog dolaska na mjesto rada radi preuzimanja dužnosti, kao i nakon prestanka dužnosti zbog predaje dužnosti te odlaska kući, na putu provodi 6 sati, koji sati bi se prema praksi Europskog suda za ljudska prava trebali uračunati u redovni rad. Kako tuženica to ne primjenjuje, tužitelj potražuje naknadu za šest sati prije svakog preuzimanja dužnosti (nakon slobodnih dana) i šest sati nakon svake predaje dužnosti.

1.5 Po primitku potrebne dokumentacije dostavljene po tuženiku kojom tužitelj nije raspolagao, i nakon provedenog dokaza vještačenjem, tužitelj je tužbeni zahtjev definirao u podnesku od 8. siječnja 2020. (list 254-256) na način da za razdoblje od 21. prosinca 2011. do 21. prosinca 2016. potražuje isplatu ukupnog iznosa od 107.599,19 kn, od čega

po osnovi neiskorištenih slobodnih dana uključujući subote i nedjelje 18.205,26 kn,

po osnovi naknade za aktivnu pripravnost od 4 sata po redovnoj cijeni rada 64.994,10 kn, i

po osnovi naknade za neiskorištenu dnevnu stanku 24.399,83 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospjeća svake pojedine mjesečne plaće do isplate. Tužitelj je potraživao i parnični trošak.

2.1 U odgovoru na tužbu (list 15-20) i tijekom cijelog postupka tuženica je osporavala osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja, i ustrajala u tvrdnji da je tužitelju isplatila plaću sa svim dodacima prema odredbama podzakonskih akata donesenih temeljem Zakona o službi u Oružanim snagama RH, a u skladu s ostvarenim satima rada. Pri tome tuženica ukazuje na dva vremenska razdoblja, obzirom na propise kojima je regulirano radno vrijeme i plaća djelatnih vojnih osoba.

2.2 Za razdoblje od 1. listopada 2009. do 1. lipnja 2014. tuženica posebno ukazuje na Odluku o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, državnih službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12) i Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 118/09), koji su stupili na snagu 1. listopada 2009. To stoga što je ovim pravnim aktima bio propisan raspored tjednog i dnevnog radnog vremena u Oružanim snagama RH i pravo na uvećanje plaće po osnovi rada noću, subotom, nedjeljom, blagdanom i drugim neradnim danima, rada u smjenama, u turnusima i na drugi odgovarajući način,

po osnovi prekovremenog rada, dežurstva i stražarske službe, odnosno dodataka na plaću po osnovi dežurstva i stražarske službe. Ujedno tuženik upućuje i na sudsku praksu u istim pravnim pitanjima.

2.3 Za razdoblje počev od 26. lipnja 2013. pa na dalje, tuženica upućuje na Zakon o službi u Oružanim snagama RH (NN 73/13, 75/15) i odredbe tog Zakona koje se odnose na plaće djelatnih vojnih osoba, dodatke na plaću za posebne uvjete vojne službe, deficitarna zvanja i struke, uz distinkciju dodataka na posebne uvjete vojne službe na dodatke za vojnu službu i dodatke za otežane uvjete rada. U pogledu radnog vremena, tuženik upućuje na odredbe Zakona o službi u oružanim snagama prema kojima se poslovi obavljaju 24 sata na dan, dok raspored radnog vremena svojom odlukom određuje ministar obrane. Radi se o Odluci o rasporedu radnog vremena (NN 66/14, 23/15, 84/15). Ovdje tuženica upućuje na poseban oblik rada djelatnih vojnih osoba u turnusu, kao višednevni kontinuirani rad i boravak na izdvojenim objektima ili izoliranim lokacijama (radarske postaje, objekti elektroničkog izviđanja i slično). U ovakvim slučajevima djelatna vojna osoba radi u ciklusima od sedam dana rada i sedam dana odmora, a za vrijeme ovih sedam dana rada smatra se da djelatna vojna osoba radi najviše 12 sati dnevno, dok preostalih 12 sati ne može napustiti takav objekt odnosno lokaciju. U smislu mjesečnog fonda sati smatra se da djelatna vojna osoba na opisani način radi sedam dana u redovnom radnom vremenu, odnosno ako mjesec dana radi u turnusu smatra se da ima redoviti mjesečni fond radnih sati. Ovaj oblik organizacije radnog vremena nije osnova za uvećanje plaće, nego za isplatu dodatka za vojnu službu.

3 Tijekom postupka provedeni su svi dokazi koje su stranke predložile.

4 Nakon analize i ocjene svih provedenih dokaza sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5 Ovaj sud je o tužbenom zahtjevu tužitelja odlučio presudom od 5. ožujka 2021. broj Pr-64/2017-31 (list 272-277). Tom presudom tužbeni zahtjev je usvojen za iznos od 18.205,26 kn (sada 2.416,21 EUR) sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi naknade za subote i nedjelje koje su evidentirane kao slobodni dani (iako su to prema zakonu neradni dani), i za iznos od 13.608,55 kn (sada 1.806,09 EUR) sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi neiskorištenog dnevnog odmora, ali samo za razdoblje do 1. lipnja 2014. U preostalom dijelu po drugim osnovama tužbeni zahtjev tužitelja odbijen je kao neosnovan. Nakon žalbi stranaka presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci od 22. ožujka 2023. broj GŽ R-355/2021-3 (list 292-296). Međutim, po reviziji tuženice (list 298-302, list 348-349, list 353-359) Vrhovni sud RH je rješenjem od 22. listopada 2025. broj Rev-1018/2023-4 (list 386-396) ukinuo citiranu presudu ovoga suda (u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev usvojen) i citiranu presudu Županijskog suda u Rijeci (u dijelu u kojem je potvrđena ovisna presuda), a predmet je vraćen ovome sudu na ponovo suđenje. Zbog toga se ova presuda temelji na pravnom stavu sadržanom u rješenju Vrhovnog suda RH.

6 Saslušan kao stranka, tužitelj Dario Vučić navodi (list 145-147, 441-442) da je u cijelom utuženom razdoblju radio na terenu, na različitim izdvojenim lokacijama kao mjestima rada kao npr. Molunat, Jasenice, Rota, Slunj, Zrinska Gora, po sedam dana neprekidno, nakon čega je koristio sedam uzastopnih slobodnih dana, u koje je uvijek bila uključena subota i nedjelja. Nakon slobodnih dana ponekad je radio u vojarni u Divuljama kroz redovno radno vrijeme od 8 sati, a bilo je i 24-satnih dežurstava, za koja je dobijao po jedan slobodni dan. Zatim bi uslijedio ponovo rad na izdvojenoj lokaciji neprekidno sedam dana, i sve navedeno tako se izmjenjivalo. Za vrijeme rada na izdvojenoj lokaciji sedam dana nije smio napuštati takvu lokaciju. Radno vrijeme na

samom radnom mjestu (elektronsko izviđanje) je trajalo 8 sati, nakon čega je obavljao druge poslove, i to održavanje objekta, obuka, poslove osiguranja, sve to prema pisanim i usmenim zapovjedima nadređenog. Međutim, zbog manjka ljudi, na izdvojenim lokacijama radilo je nedovoljno djelatnih vojnih osoba pa je opterećenje radnim zadacima bilo povećano. Zbog toga je radna smjena trajala i do 12 sati. Načelno, noću je imao dovoljno vremena za spavanje, ali dnevnu stanku u trajanju od 60 minuta nije koristio. Ovo stoga što „dnevna stanka nije postojala“ odnosno koristilo se kratki odmor za konzumaciju obroka, kao i kratki odmor za ispijanje kave. U razdoblju od 2011. do 2016. tijekom radnog dana nikada nije imao stanku odnosno slobodno vrijeme koje bi trajalo 60 minuta, ili dva puta po 30 minuta. Tako se dnevna stanka faktično koristila za konzumaciju hrane, ili pušači za pušenje, ali to je bilo uvijek kratko. Do 2014. primao je terenski dodatak i dodatak za aktivno dežurstvo, ali ne prema osobnom činu jer je taj dodatak svima isplaćivan u istom iznosu neovisno o činu. U evidenciji rada uvijek se evidentiralo 168 ili 176 sati rada mjesečno, iako je to bilo manje od stvarnog broja radnih sati.

7 Svjedok Aljoša Gulin također je radio u istom režimu rada kao tužitelj, te navodi (list 153-154) da se rad na izdvojenom objektu odvijao na način u bitnome isto kako je to opisao i tužitelj, odnosno kao sedam dana kontinuiranog rada i boravka na izdvojenoj lokaciji, i nakon toga sedam dana kontinuiranog odmora, uvijek uz uračunate subote, nedjelje i neradne dane. Evidencija broja sati rada svake djelatne vojne osobe usklađivala se na način da je svakoj djelatnoj vojnoj osobi na izdvojenom objektu evidentiran isti broj sati rada. Način dnevne evidencije radnih sati i obračuna opisao je istovjetno kao tužitelj, odnosno da ta se evidencija vodila na jedan način u razdoblju do 1. lipnja 2014. a na drugi način u razdoblju nakon toga. Na izdvojenom objektu rada djelatne vojne osobe operativno rade u radnom vremenu od 8 sati, a nakon toga rade na čišćenju objekta, što je sve zajedno oko 12 sati radnog angažmana dnevno.

8 Uzimajući u obzir vremensko razdoblje na koje se odnosi predmet spora te iskaze tužitelja i svjedoka, potrebno je prije svega utvrditi kojim je propisima reguliran radni odnos odnosno služba i plaća djelatnih vojnih osoba.

9.1 Temeljni pravni akt u konkretnom slučaju za razdoblje do 26. lipnja 2013. jest Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 33/02, u daljnjem tekstu: Zakon), koji radno vrijeme, odmore i dopuste regulira u odredbama čl. 96. – čl. 98.

9.2 Prema odredbama čl. 96 st. 1 ovog Zakona, ministar obrane podzakonskim aktom uređuje raspored dnevnog i tjednog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, izuzev u posebno navedenim slučajevima iz čl. 96 st. 2. Isto tako, prema odredbama čl. 96 st. 4 ovog Zakona, ministar obrane podzakonskim aktom utvrđuje ustrojbeni mjesta i poslove kao i trajanje radnog vremena na mjestima i poslovima na kojima se radno vrijeme skraćuje, i to u slučajevima kada se služba obavlja pod otegotnim uvjetima ili na poslovima na kojima se i uz primjenu zaštitnih mjera ne mogu u potpunosti isključiti štetni utjecaji.

9.3 Odredbe čl. 97. st. 1. i 2. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske propisuju slučajeve kada je djelatna vojna osoba, službenik i namještenik u obvezi raditi dulje od punog radnog vremena (prekovremeni rad), i to bez vremenskih ograničenja koja poznaju opći propisi o radu.

9.4 Odredbe čl. 97. st. 3. i 4. Zakona dopuštaju mogućnost prekovremenog rada djelatne vojne osobe, službenika i namještenika i zbog drugih neodgodivih

poslova čije bi prekidanje dovelo do štetnih posljedica, ali najdulje 30 radnih dana tijekom kalendarske godine.

9.5 Odredbe čl. 97 st. 5. i st. 6 Zakona predviđaju za prekovremeni rad pravo na povećanu plaću prema općim propisima, izuzev u slučaju kada je organizirana preraspodjela radnog vremena i ako je dežurstvo kao poseban uvjet rada vezano uz kontinuirano obavljanje poslova i zadaća. Također, prema odredbama čl. 98. Zakona, u slučaju obveze prekovremenog rada ne primjenjuju se opći propisi koji reguliraju pravo na dnevni i tjedni odmor.

10.1 U razdoblju od 26. lipnja 2013. pa na dalje u konkretnom slučaju primjenjuju se još i odredbe novog Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13, u daljnjem tekstu: novi Zakon) koji je stupio na snagu 26. lipnja 2013. i koji radno vrijeme djelatnih vojnih osoba regulira drugačije u odnosu na prethodni (istoimeni) Zakon.

10.2 Tako čl. 153 novog Zakona radno vrijeme definira kao razdoblje u kojem je djelatna vojna osoba dužna obavljati poslove dužnosti koju obnaša prema utvrđenom rasporedu radnog vremena i prema nalogima nadležne osobe, time da raspored radnog vremena također određuje svojom odlukom ministar obrane. Služba u Oružanim snagama organizirana je na način da se poslovi obavljaju 24 sata na dan.

10.3 Odredbama čl. 154 ovog novog Zakona puno radno vrijeme utvrđeno je u pravilu u trajanju od 40 sati tjedno, raspoređeno u pet dana. Zbog specifičnosti vojne službe radno vrijeme može biti preraspodijeljeno na način da nije raspoređeno ravnomjerno po tjednima, ali unutar razdoblja koje ne može biti dulje od četiri mjeseca i ne smije biti dulje od 48 sati tjedno.

10.4 Ovi propisi o punom radnom vremenu i preraspodjeli radnog vremena ne primjenjuju se u (među ostalim) slučaju obaveznog smještaja u vojnim lokacijama i građevinama zbog potreba službe, u kojem slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i turnusima. Dakle, ako djelatna vojna osoba zbog potreba službe radi u režimu obaveznog smještaja u vojnoj lokaciji i vojnoj građevini, u tom slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i u turnusima. Uzimajući u obzir iskaz tužitelja, proizlazi da je radno vrijeme tužitelja u utuženom razdoblju bilo organizirano kao obvezni smještaj u vojnoj lokaciji odnosno građevini zbog potreba službe, kako je propisano u čl. 154 st. 4 novog Zakona. U tom slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i turnusima prema odredbi čl. 154 st. 5 novog Zakona, te se ne primjenjuju odredbe o punom radnom vremenu i preraspodjeli radnog vremena iz st. 1, st. 2 i st. 3 istog zakonskog članka.

10.5 Međutim, čl. 155 novog Zakona propisuje da tužitelju kao djelatnoj vojnoj osobi, i bez obzira na njegov rad uz obvezni smještaj u vojnoj lokaciji odnosno građevini, ne pripada pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, turnusima, u dežurstvu, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruje posebne dodatke na plaću u skladu s čl. 139 novog Zakona. Ovom pak zakonskom odredbom je ministar obrane ovlašten pravilnikom utvrditi dužnosti s otežanim uvjetima rada kao osnove za pojedine vrste dodataka na plaću, način utvrđivanja prava na dodatak, iznos dodatka, kao i deficitarna zvanja i struke koja imaju pravo na dodatak. Dakle, u pitanju plaće tužitelja odnosno dodataka na plaću i za razrješenje ovog spora mjerodavni su isključivo podzakonski akti ministra obrane.

11.1 Koristeći ovlaštenja iz prethodno spomenutih Zakona o službi u oružanim snagama RH, ministar obrane donio je Odluku o rasporedu tjednog i dnevnog radnog

vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12 – u daljnjem tekstu: Odluka), koja je stupila na snagu 1. listopada 2009. i primjenjivala se do 1. lipnja 2014. kada je stupila na snagu nova Odluka o rasporedu radnog vremena (NN 66/14).

11.2 U čl. I ove Odluke za djelatne vojne osobe propisano je tjedno i dnevno radno vrijeme, pravo na uvećanje plaće i različite mogućnosti organizacije rada. Tjedno radno vrijeme prema čl. II Odluke redovito se raspoređuje po osam sati kroz pet radnih dana od ponedjeljka do petka, pa dakle subota i nedjelja redovito ne ulaze u tjedno radno vrijeme. Dnevno pak radno vrijeme u pravilu se raspoređuje od 8,00 sati do 16,00 sati. U redovito tjedno i dnevno radno vrijeme uključen je dnevni odmor od 30 minuta, a taj se odmor u pravilu koristi između 11,00 i 14,00 sati. U slučaju 12-satnog dnevnog radnog vremena, dnevni odmor traje 60 minuta, i ovisno o procesu rada može se koristiti u više dijelova (čl. III st. 6 Odluke).

11.3 U pojedinim ustrojstvenim jedinicama radno vrijeme može biti organizirano kao rad u smjenama, rad u turnusima, ili na drugi odgovarajući način odnosno na način da se radno vrijeme preraspodijeli (čl. III st. 1. i 2. Odluke). Radno vrijeme na jedan od ovih načina može se rasporediti samo pisanom zapovjedi kao posebnim pravnim aktom, koju mogućnost izričito dopuštaju odredbe čl. III st. 3. Odluke. No i u tom slučaju dnevno radno vrijeme ne može biti dulje od 12 sati, izuzev u slučaju prekovremenog rada. Polazeći od mjesečnog fonda sati, rad može biti organiziran kao puno radno vrijeme (40 sati tjedno), kao skraćeno radno vrijeme, ili kao prekovremeni rad (radno vrijeme dulje od punog radnog vremena). U pojedinim ustrojstvenim jedinicama pisanom zapovjedi radno vrijeme može biti raspoređeno kao rad u smjenama, rad u turnusima, ili na drugi odgovarajući način.

11.4 Kao oblike organizacije rada Odluka poznaje dežurstvo (aktivno dežurstvo i dežurstvo unutarnje službe), stražarsku službu, rad u smjenama, rad u turnusima, rad sa 24-satnim boravkom na radnom mjestu (uključujući rad na izdvojenom objektu), i prekovremeni rad. Pri tome rad na izdvojenom objektu može biti organiziran ili kao rad u smjenama, ili kao rad u turnusima, ili kao dnevna kombinacija radnog vremena i aktivnog dežurstva (čl. XI Odluke), uz pravo na proporcionalni odmor u omjeru 1 : 1. Odluka ne poznaje odnosno izrijekom ne regulira borbeno dežurstvo niti pripravnost kao oblike organizacije rada odnosno rasporeda radnog vremena.

12.1 Počev od 1. lipnja 2014. ova pitanja regulira (nova) Odluka o rasporedu radnog vremena (NN 66/14), koja (iako regulira radno vrijeme) sadrži i neke odredbe koje se odnose na plaće djelatnih vojnih osoba. Naime, odredbom čl. IV. ova (nova) Odluka propisuje da djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, u turnusima, po osnovi dežurstva, stražarske službe, po osnovi stanja pripravnosti, ili slično, već ostvaruju pravo na dodatke na plaću u skladu s propisima koji uređuju dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba.

12.2 Prema ovoj (novoj) Odluci, radno vrijeme djelatnih vojnih osoba podrazumjeva redovno radno vrijeme i radno vrijeme prema posebnom rasporedu (čl. III. Odluke). Redovno radno vrijeme je utvrđeno u trajanju od 40 sati tjedno raspoređeno na pet dana, u pravilu od ponedjeljka do petka od 8,00 do 16,00 sati, uz iznimke kada pojedini zapovjednici imaju (uz određene pretpostavke) odrediti drugačije (čl. V. Odluke). U slučaju potrebe za radom koji je dulji od redovnog radnog vremena, sa propisanim maksimalnim trajanjem takvog rada, redovno radno vrijeme će se preraspodijeliti prema odredbama čl. VII. i čl. VI. (nove) Odluke. U slučaju kada se steknu okolnosti koje su osnova za obavljanje prekovremenog rada, pa se zbog tih

okolnosti „zadaca“ ne može izvršiti, zapovjednik propisane razine može odrediti radno vrijeme prema posebnom rasporedu (čl. VII. st. 4. Odluke).

12.3 Radno vrijeme prema posebnom rasporedu može biti rad u smjenama i rad u turnusu, (čl. IX. Odluke), time da rad u turnusu postoji i kao posebna inačica koju (nova) Odluka definira kao poseban oblik rada u turnusu (PORT). Poseban oblik rada u turnusu Odluka u čl. XII. st. 1. definira kao višednevni kontinuirani rad i boravak na izdvojenim objektima (radarske postaje, objekti elektroničkog izviđanja i slično) te na izdvojenim lokacijama, dakle upravo oblik rada kojeg su u svojim iskazima opisali tužitelj i svjedok. Prema odredbama čl. XII. Odluke, smatra se da djelatna vojna osoba u ovom obliku rada ostvaruje redoviti mjesečni fond radnih sati i nema pravo na uvećanje plaće, ali ima pravo na dodatak za vojnu službu u skladu s propisima koji reguliraju pravo na dodatke na plaću. Odluka propisuje dnevni odmor u trajanju od 30 minuta, i ne spominje dnevni odmor u trajanju od 60 minuta (koji je reguliran u čl. III. st. 6. prethodne Odluke za slučaj 12-satnog radnog vremena).

13.1 Također koristeći ovlaštenja iz Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske ministar obrane donio je Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 50/08, 142/08, 118/09, 99/12), koji je stupio na snagu 1. svibnja 2008. te se na djelatne vojne osobe primjenjivao do 1. lipnja 2014. odnosno do stupanja na snagu (novog) Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 71/15).

13.2 Pravilnik poznaje letački dodatak, mornarički dodatak, roniteljski dodatak, padobranski dodatak, pirotehnički dodatak, dodatak za pripadnike specijalnih i zaštitnih postrojbi, vojnopolicijski dodatak, dodatak za otežane uvjete posla i štetnost po zdravlje, dodatak za zdravstvenu službu, nastavnički/instruktorski dodatak, dodatak za deficitarne struke i specijalnosti, dodatak za akademski stupanj, zapovjedni/voditeljski dodatak, dodatak za dežurstvo (koje može biti aktivno dežurstvo ili dežurstvo unutarnje službe), i dodatak za obavljanje stražarske službe. Svi navedeni dodaci obračunavaju se u koeficijentu od osnove za obračun plaće.

14 Novi Pravilnik (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 71/15) koji je stupio na snagu 1. travnja 2014. poznaje dodatak na vojnu službu, dodatak za otežane uvjete rada, i dodatak za deficitarna zvanja i struke. Propisano je više osnova za dodatak za otežane uvjete rada, pa tako djelatne vojne osobe ostvaruju pravo na dodatak za otežane uvjete rada ako su raspoređene na letačke, roniteljske, padobranske, plovidbene, pirotehničke dužnosti, ako su raspoređene u specijalne i zaštitne postrojbe, vojnopolicijske postrojbe, ili na dužnosti štetne za zdravlje, time da može ostvariti pravo samo na jedan, najpovoljniji od ovih dodataka, i samo uz ispunjavanje propisanih kriterija zdravstvene sposobnosti.

15 Obzirom na utuženo razdoblje odnosno tužbeni zahtjev, u konkretnom slučaju dolaze do primjene oba navedena Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske i svi navedeni podzakonski pravni akti ministra obrane, time da tek (novi) Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13) poznaje i regulira rad uz obvezni smještaj u vojnim lokacijama i građevinama zbog potreba službe, u kojem slučaju taj oblik organizacije rada izričito podrazumjeva rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i turnusima, i u kojem slučaju se propisi o punom radnom vremenu i preraspodjeli radnog vremena ne primjenjuju. Isto tako, tek novi Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske propisuje da djelatnoj vojnoj osobi, i bez obzira na njegov rad uz obvezni smještaj u vojnoj lokaciji odnosno građevini, ne pripada pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, turnusima, u dežurstvu, stražarsku službu, stanje pripravnosti i

slično, nego ostvaruje posebne dodatke na plaću. Radno vrijeme tužitelja nije bilo preraspodijeljeno, jer tuženik nije dostavio pisanu zapovjed iz čl. III st. 3. Odluke o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, iz koje bi to proizlazilo.

16 Među strankama nije bilo sporno da je tužitelj radio na izdvojenom mjestu rada uz obvezan smještaj u vojnoj lokaciji neprekidno sedam dana, kroz koje razdoblje nije smio napuštati tu lokaciju. Tužitelj je iskazao da je pri tome zbog manjka ljudi svakog dana radio radno vrijeme u trajanju i do 12 sati, a osim toga i obavljao druge poslove povezane sa boravkom u takvoj lokaciji. U tom dijelu iskaz tužitelja potvrđuje i iskaz svjedoka Aljoše Gulina. Među strankama također nije sporno da je tužitelj nakon svakog takvog neprekidnog sedmodnevnog radnog angažmana na izdvojenom mjestu rada koristio neprekidno sedam slobodnih dana, u koje je uvijek ubrojena jedna subota i jedna nedjelja.

17 Uzimajući u obzir utuženo razdoblje od 21. prosinca 2011. do 21. prosinca 2016. i izložene mjerodavne propise, nakon neprekidnog sedmodnevnog radnog angažmana na izdvojenom mjestu rada tužitelju nesporno pripada pravo na proporcionalni odmor u omjeru 1 : 1, odnosno za sedam dana rada pripada mu sedam dana odmora. Pri tome se na ovaj oblik rada ne mogu primijeniti samo odredbe o redovnom radnom vremenu sadržane u toč. II u Odluke (NN 118/09, 118/12) odnosno u toč. V nove Odluke (NN 66/14), koje propisuju redovno radno vrijeme od 40 sati tjedno, raspoređeno na pet radnih dana od ponedjeljka do petka, od 8,00 do 16,00 sati. Naime, u ovom konkretnom slučaju treba uzeti u obzir i odredbe koje reguliraju poseban oblik rada u turnusu (PORT) u toč. XI u Odluke (NN 118/09, 118/12), odnosno u toč. XII nove Odluke (NN 66/14). Iako subota i nedjelja doista nisu radni dani, to ne znači da tužitelju u konkretnom slučaju pripada naknada za subote i nedjelje koje su tužitelju evidentirane kao slobodni dani. Naime, odmor u omjeru 1:1 u režimu rada PORT predstavlja jedinstvenu cjelinu rada u turnusu, odnosno u posebnom obliku turnusa. To proizlazi iz odredaba toč. XII nove Odluke (NN 66/14) prema kojima kada djelatna vojna osoba koja radi u tom obliku turnusa mjesec dana smatra se da ostvaruje redoviti mjesečni fond radnih sati. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u dijelu u kojem potražuje naknadu za subote i nedjelje koje su tužitelju evidentirane kao slobodni dani, nakon sedmodnevnog radnog angažmana u posebnom obliku rada u turnusu.

18 Tužitelj je iskazao da je tijekom radnog dana na izdvojenom mjestu rada koristio samo kratke stanke za konzumaciju obroka ili ispijanje kave, ali da nije mogao koristiti dnevnu stanku koja bi u konkretnom slučaju imala trajati 60 minuta. Izričito tvrdi da „dnevna stanka nije postojala“ odnosno da u razdoblju od 2011. do 2016. tijekom radnog dana nikada nije koristio stanku odnosno nije imao slobodno vrijeme koje bi trajalo 60 minuta, ili dva puta po 30 minuta. U tom dijelu iskaz tužitelja sud ne prihvaća kao istinit, jer nikako nije logično niti životno da u razdoblju od čak pet godina tužitelj uopće nije mogao koristiti dnevnu stanku. Prema odredbama toč. III st. 6 Odluke (NN 118/09, 118/12) djelatna vojna osoba koja radi s radnim vremenom duljim od osam sati ima pravo koristiti proporcionalno uvećani dnevni odmor, pa u slučaju 12-satnog radnog vremena ima pravo koristiti dnevni odmor ukupno 60 minuta, koji se ovisno o procesu rada može koristiti u dva dijela po 30 minuta. Svako vrijeme koje djelatna vojna osoba ne provodi izvršavajući poslove svojeg radnog mjesta odnosno dužnosti, dakle konzumacija hrane, pauza radi ispijanja kave, pušenja i slično uračunava se u vrijeme trajanja dnevne stanke. Osim toga, u razdoblju primjene nove Odluke o rasporedu radnog vremena (NN 66/14) odnosno od 1. lipnja 2014. pa na dalje dnevni

odmor može trajati 30 minuta, jer ta Odluka ne poznaje dnevni odmor u trajanju od 60 minuta. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan također i u dijelu u kojem potražuje naknadu za neiskorištene dnevne stanke u utuženom razdoblju.

19.1 O troškovima postupka sud je odlučio primjenom čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku jer je u sporu u cijelosti uspjela tuženica.

19.2 Tuženica je troškovnikom (list 454-455) potraživala trošak postupka u ukupnom iznosu od 9.625,00 EUR po osnovi zastupanja u visini prema odredbama odvjetničke Tarife (bez poreza), temeljem čl. 163 Zakona o parničnom postupku.

19.3 Zastupanje se sastojalo od sastavljanja odgovora na tužbu 500,00 EUR po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife, sastavljanja žalbe protiv presude 625,00 EUR po Tbr. 10.1 odvjetničke Tarife, sastavljanja prijedloga za dopuštenje revizije 750,00 EUR po Tbr. 10.6 odvjetničke Tarife, sastavljanja revizije 750,00 EUR po Tbr. 10.6 odvjetničke Tarife, sastavljanja četiri obrazložena podneska 500,00 EUR (za svaki podnesak) po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife, i zastupanja na deset ročišta za glavnu raspravu na kojima se raspravljalo o meritumu ili su se izvodili dokazi 500,00 EUR (za svako ročište) po Tbr. 9.1 odvjetničke Tarife.

19.4 Svi ovi troškovi tuženice učinjeni su u povodu odnosno u toku ovog spora, te su bili potrebni u smislu čl. 151 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku za uspjeh u sporu.

U Ivanić-Gradu, 29. svibnja 2026.

Sudac:

Nenad Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba koja se podnosi žalbenom sudu. Žalba se podnosi u roku od 15 dana računajući od dana dostave ove presude.

DNA:

Tužitelju po pun.

Tuženici po ODO VG

Broj zapisa: **9-30888-bb820**

Kontrolni broj: **0890c-5209a-f84ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nenad Tudor, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.